

o kuantitate foarte mare de azotă care s'a împărțat din aerul atmosferic.

Azotul ce intră în compoziția materilor animale, provine din cel ce se conține în hrană: din experiențele făcute asupra animalelor că și pe cald se vede că, în actul respirației azotul atmosferic nu se pare a fi absorbit.

Preparația azotului.—Azotul se ține în general din aerul atmosferic.

Într-o cămă de apă se pune un dop de plumb pe care stă o cămelă mică cu o bucată de phosphor aprins, și se acoperă cu un clopot de sticlă (Tab. I, fig. 6). Phosphorul absoarbe, arzând, oxigenul ce se află în clopot, și astfel se dobândește azotul conținând oarecare parte de oxigen, acid carbonic, aer de apă și aer de phosphor.

Spre a curăți azotul de acești corpuri deosebiți, se absoarbe mai întâi oxigenul cu o bucată de phosphor. Aerul de phosphor se ia prin câte-va bușici de chlor, care formează chlorul de phosphor ce apoi descompune numai de kit. În clopot se mai pune o bucată de potas ce absoarbe acidul carbonic și chlorul întrebunțat de prisos. Pe urmă trece a căsa azotul prin chlorul de calcium, să și prin potas.

Azotul se mai prepară încă făcând să reacționeze cămă de aer atmosferic, curățat de acidul carbonic și de aer de apă, peste curgulul încălzit puțin la rouă, care oprește oxigenul și lasă azotul curat.

Spre aceasta se întrebunțează aparatul următor: A este un flacon plin de aer; acest aer trece prin ajutorul unui cămă de apă, în tubul B unde se află bușici de potas ce îl curățează de acidul carbonic și de umiditate. Aerul, trecând după aceea prin tubul CD, plin cu curgulul încălzit puțin la rouă, pierde de tot oxigenul său. Gazul azot curat trece în clopotul E.

Azotul se mai poate încă dobândi descompunând o soluție de amoniac prin chlor; amoniacul este un